

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Závěry Rady, které doporučují zavedení identifikátoru evropské judikatury (European Case Law Identifier — ECLI) a stanovení minimálního souboru jednotných metadat o judikatuře

(2011/C 127/01)

I. ÚVOD

1. Článek 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie stanovuje vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva při respektování základních práv a různých právních systémů a tradic členských států.
2. Víceletý akční plán Rady Evropské unie v oblasti evropské e-justice na období let 2009–2013 zdůrazňuje význam přístupu k vnitrostátní judikatuře, potřebu standardizace a decentralizované technické architektury ⁽¹⁾.
3. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. července 2008 o úloze soudců jednotlivých států v evropském soudním systému ⁽²⁾ zdůrazňuje potřebu přeshraničního přístupu k vnitrostátní judikatuře, což umožní vnitrostátnímu soudci lépe naplnit svou roli v rámci evropského právního řádu.

II. URČENÍ POTŘEB

4. Evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém může docházet k právní spolupráci, vyžaduje nejen znalost evropského práva, ale také vzájemnou všeobecnou znalost právních systémů ostatních členských států.
5. Portál evropské e-justice by měl plnit úlohu rozšiřování informací o právních systémech EU a členských států a měl by být užitečným nástrojem pro občany, odbornou právní veřejnost, jakož i orgány členských států.
6. Vědomosti o obsahu a použití práva Evropské unie nelze získávat výlučně z právních pramenů EU, neboť musí být

rovněž vzata na vědomí judikatura vnitrostátních soudů, a to jak rozhodnutí o podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, tak i rozhodnutí navazující na rozhodnutí v řízení o předběžné otázce a dále i řízení, ve kterých se použije právo EU nezávisle.

7. Vzhledem k finanční podpoře Evropské unie nebo jejímu přímému zapojení jsme v posledních letech svědky iniciativ, které podporují výše uvedené cíle, jako je vyhledávací nástroj metadat sítě předsedů nejvyšších soudů Evropské unie ⁽³⁾, databáze Dec-Nat a Jurifast Asociace nejvyšších státních Rad a správních soudů Evropské unie ⁽⁴⁾, databáze Evropské komise JURE („Jurisdiction Recognition Enforcement“ – příslušnost, uznávání a výkon) ⁽⁵⁾, EUR-lex a databáze judikatury Agentury Evropské unie pro základní práva ⁽⁶⁾.
8. Využívání těchto iniciativ a jejich podpora zdůraznily potřebu těchto databází, avšak zkušenost prokázala, že vyhledávání v těchto databázích je často velmi složité a z hlediska uživatele nevstřícné.
9. Studie ⁽⁷⁾, kterou zpracovala akční skupina Pracovní skupiny pro e-právo, jasně ukázala, že kromě problémů s mnohojazyčností jsou tyto problémy způsobeny většinou nedostatkem jednotných identifikátorů judikatury. Na vnitrostátní úrovni existují různé systémy, některé z nich jsou navrženy soudy, jiné podle příslušného prodejce. Databáze, které jsou určeny na vyhledávání v judikatuře různých členských států, z nichž výše uvedené představují pouze malý příkladný výčet, někdy vynalézají vlastní systémy identifikace a někdy opětovně využívají jeden nebo více ze systémů vnitrostátního číslování. Vzhledem k tomu je

⁽³⁾ <http://www.network-presidents.eu/>

⁽⁴⁾ <http://www.juradmin.eu/>

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/civiljustice/jure/search_en.cfm

⁽⁶⁾ <http://infportal.fra.europa.eu/>

⁽⁷⁾ Dokument 12907/1/09.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dokument 2007/2027(INI).

vyhledávání a citace judikatury v přeshraničních souvislostech velice obtížná: identifikátory, které vypracovává určitý systém, nemusejí být slučitelné s dalšími systémy.

10. Z výše uvedené studie jasně vyplývá, že srovnatelné problémy se vyskytují v souvislosti s metadaty, která jsou používána k popisu judikatury. Skutečnost, že téměř všechny vnitrostátní a evropské databáze používají rozdílné názvy a pravidla pro tvorbu metadat, znemožňuje soudcům, odborné právní veřejnosti a občanům účinné a uživatelsky vstřícné vyhledávání judikatury.

III. ŘEŠENÍ

11. V souladu se zásadou proporcionality, zásadou decentralizace schválenou akčním plánem pro evropskou e-justici a zásadami evropského rámce interoperability by neměla existovat centralizovaná evropská databáze vnitrostátní judikatury. Kromě toho se na základě specifických potřeb konkrétních uživatelů, které jsou spojeny s konkrétními právními oblastmi, uzpůsobují rozdílné databáze z rozdílnými funkcemi, ať již veřejného či komerčního charakteru.
12. Společný systém pro identifikaci, citace a metadata judikatury je považován za nepostradatelný, a to jak pro usnadnění dalšího rozvoje databází evropské judikatury, tak pro služby poskytované odborné právní veřejnosti a občanům v souvislosti s využíváním těchto databází. Tento společný standard by měl být slučitelný se zásadami, které byly stručně shrnuty v předcházejících odstavcích.
13. Pro identifikaci soudních rozhodnutí by měl být používán standardní identifikátor, který je rozpoznatelný, čitelný a srozumitelný jak lidem tak počítačům a který je slučitelný s technologickými standardy. Zároveň je žádoucí, aby vnitrostátní systémy identifikace judikatury mohly pracovat souběžně s tímto evropským standardem, ale také, aby tento evropský standard mohl sloužit jako jediný vnitrostátní standard pro země, které se tak rozhodnou.
14. Vzhledem k tomu, že se organizace soudů a aplikací IT využívaných soudy liší nejen mezi členskými státy, ale rovněž v rámci členského státu, mělo by být možné uplatnit identifikaci a metadata jednotlivými soudy.
15. V souladu s uvedenými zásadami proporcionality a decentralizace musí být rozhodnutí o účasti soudů v takovém systému identifikace a metadat judikatury přijato na vnitrostátní úrovni.
16. Vzhledem k tomu, že přijetí soudy a vládami členských států je z hlediska uplatnění a využívání systému identifikace a metadat judikatury klíčové, proběhla jednání

o tomto doporučení v rámci sítě předsedů nejvyšších soudů Evropské unie, asociace státních rad a nejvyšších správních soudů Evropské unie, Evropské sítě rad soudců, iniciativy LEX, workshopu CEN/Metalex, semic. eu, Evropské komise, Soudního dvora Evropské unie a Úřadu pro úřední tisky Evropské unie.

17. Existence systému identifikace a metadat by měla být rozšířena v povědomí občanů a odborné právní veřejnosti. Kromě toho by ke zvýšení možnosti nalézt judikaturu, která je označena identifikátorem a metadaty, jak je uvedeno v příloze, mělo být možno vyhledávat v těchto rozhodnutích soudů na základě identifikátoru a minimálního souboru metadat prostřednictvím společného rozhraní. Architektura tohoto společného rozhraní by měla být decentralizována a začleněna v rámci portálu evropské e-justice. I když společné vyhledávací rozhraní posiluje využitelnost systému identifikace a metadat, nemělo by být nezbytnou podmínkou pro zavedení identifikace a metadat na vnitrostátní úrovni.
18. Společné vyhledávací rozhraní by nemělo nabízet pouze možnost spojení s veřejně přístupnými webovými stránkami, ale rovněž i odkazy k dalším stránkám, prostřednictvím nichž je judikatura šířena, např. k přeloženým verzím či ke shrnutím.

IV. ZÁVĚRY

19. Členské státy se vyzývají, aby zavedly na dobrovolném základě na vnitrostátní úrovni identifikátor evropské judikatury (European Case Law Identifier – dále jen ECLI) a minimální soubor jednotných metadat pro judikaturu.
20. Následující doporučení se vztahují na členské státy, které se rozhodnou pro zavedení ECLI a minimálního souboru jednotných metadat pro judikaturu:
 - a) ECLI by měl být použit dle znění § 1 přílohy u všech rozhodnutí vydaných všemi soudy členského státu;
 - b) Členské státy by měly uvést u všech rozhodnutí soudů, která jsou zveřejněna na veřejně přístupných webových stránkách, minimální soubor metadat, jak je uvedeno v § 2 přílohy;
 - c) členské státy by měly jmenovat vnitrostátního koordinátora ECLI, jak je uvedeno v § 3 odst. 1 přílohy;
 - d) Soudní dvůr EU by se měl účastnit systému ECLI;
 - e) Evropská komise by měla zřídit webovou stránku ECLI v rámci portálu evropské e-justice, jak je uvedeno v § 4 přílohy;

- f) Evropská komise a členské státy by měly zřídit za vzájemné úzké spolupráce vzájemně propojený vyhledávač identifikátorů a metadat, jak je uvedeno v § 5 přílohy;
- g) Členské státy a jejich soudy by měly šířit informace o ECLI, webové stránce ECLI a o vyhledávacím rozhraní na svých vnitrostátních webových stránkách a ve svých publikacích, i když ECLI v příslušném členském státě nebude zaveden;
- h) Kromě členských států se kandidátské země a státy ⁽¹⁾ luganské úmluvy vybízejí, aby využívaly systém ECLI; a
- i) členské státy by měly každý rok podat Radě zprávu o pokroku při zavádění ECLI a metadat pro judikaturu.
-

⁽¹⁾ Island, Norsko a Švýcarsko.

PŘÍLOHA

1. Formát evropského identifikátoru judikatury (European Case Law Identifier)

1. Evropský identifikátor judikatury (European Case Law Identifier — ECLI) musí být složen z pěti částí, které se musejí objevit v uvedeném pořadí:

- a) zkratka „ECLI“;
- b) kód země, v jejíž pravomoci bylo vydáno soudní rozhodnutí.
 - i) u členských států a kandidátských zemí jsou použity kódy Pravidel pro jednotnou úpravu dokumentů⁽¹⁾;
 - ii) pro jiné země se použije ISO 3166 alpha-2;
 - iii) pro Evropskou unii se použije kód „EU“;
 - iv) pro mezinárodní organizace bude kód určen na základě rozhodnutí Evropské komise, která vezme na vědomí skutečnost, že kódy začínající písmenem „X“ jsou již používány evropskými orgány;
- c) zkratka pro soud (dále jen: kód soudu). Kód soudu:
 - i) musí mít minimálně jeden znak, maximálně sedm znaků;
 - ii) musí vždy začínat písmenem, ale může rovněž obsahovat čísla;
 - iii) měl by být vybrán způsobem, který je logický pro osoby seznámené s organizací soudnictví v dotčené zemi;
 - iv) musí být přinejmenším zkratkou názvu soudu, avšak může rovněž obsahovat označení senátu nebo oddělení v rámci takového soudu, zejména pokud je označení senátu nebo oddělení zavedené v obvyklé citační praxi země;
 - v) neměl by obsahovat údaje o druhu dokumentu;
 - vi) musí být zaveden podle § 5 odst. 1;
 - vii) kód soudu „XX“ musí být vyhrazen pro rozhodnutí soudů, které nejsou uvedeny na seznamu vytvořeném vnitrostátním koordinátorem ECLI takového členského státu (§ 3.1, odst. 2, písm. a)), včetně rozhodnutí dalších zemí nebo mezinárodních soudů, které (zatím) nemají ECLI podle členského státu vydávajícího soudu;
- d) rok rozhodnutí, který musí být napsán pomocí čtyř čísel;
- e) pořadové číslo, které musí být jedinečné v tom smyslu, že nesmí dojít k tomu, aby v rámci jednoho soudu v jednom roce bylo tímto pořadovým číslem označeno více než jedno rozhodnutí. Maximální délka pořadového čísla je 25 znaků. Pořadové číslo může obsahovat tečky („.“), avšak nesmí obsahovat žádná další interpunkční znaménka.

2. Všechny prvky jsou odděleny dvojtečkou („.“)

3. ECLI nesmí obsahovat žádné mezery nebo interpunkční znaménka ani v rámci prvků, ze kterých je složeno, ani mezi nimi, kromě těch, které jsou uvedeny pod odst. 1 písm. e) a pod odst. 2.

4. Písmena všech prvků musí být pouze alfanumerické znaky latinky.

5. Písmena v prvcích uvedených v odst. 1 písm. a), b) c) a e) by měla být psána kapitálkami; přinejmenším nesmí být psaní velkých či malých písmen přisuzován žádný význam.

6. Aby nedošlo k ohrožení jeho použití nebo srozumitelnosti, nesmí být ECLI rozšiřován o další prvky.

7. Jmenný prostor (namespace) ECLI musí být registrován na <https://e-justice.europa.eu/ecli>

2. Metadata

1. Aby byla dále prohloubena srozumitelnost a umožněno lepší vyhledávání judikatury, měl by mít každý dokument obsahující soudní rozhodnutí soubor metadat, jak je uvedeno v tomto paragrafu. Tato metadata by měla být popsána v souladu se standardy zavedenými dublinskou iniciativou pro základní metadata (Dublin Core metadata Initiative -dále jen: DCMI) a jak je uvedeno dále v tomto paragrafu.

⁽¹⁾ <http://publications.europa.eu/code/en/en-370100.htm>

2. Každý dokument, který je případem rozhodnutí soudu, by měl, a pokud je nutné jeho vyhledávání rozhraním uvedeným v § 5, musí obsahovat tato metadata:

a) `dcterms: identifier`

URL, na které je možné nalézt dokument této instance nebo informace o něm. To může být v podobě webového resolveru (web-based resolver) společně s ECLI nebo jinou URL.

b) `dcterms: isVersionOf`

Podoba tohoto prvku musí být ECLI, jak je uvedeno v § 1.

c) `dcterms: creator`

Plný název soudu. Může být zahrnut název senátu nebo oddělení.

d) `dcterms: coverage`

i) Země, ve které se nachází soud.

ii) Může rovněž obsahovat část (federálního) státu k určení územní příslušnosti.

e) `dcterms: date`

Datum rozhodnutí, které musí být napsáno v souladu s ISO 8601;

f) `dcterms: language`

i) Jazyk musí být uveden ve zkratce v souladu s Pravidly pro jednotnou úpravu dokumentů. V případě jazyků, které nejsou uvedeny v těchto pravidlech, je třeba použít ISO 639.

ii) Jazyk není (nezbytně) jazykem původního rozsudku, ale (hlavním) jazykem dokumentu příslušné instance.

g) `dcterms: publisher`

Organizace (soukromoprávní nebo veřejnoprávní) odpovědná za zveřejnění tohoto druhu dokumentu.

h) `dcterms: accessRights`

V tomto poli musí být uvedena jedna ze dvou hodnot: „public“ nebo „private“. V případě „public“ musí být dokument na dané adrese URL přístupný všem, jinak je třeba použít hodnotu „private“, ať již je neveřejný charakter dokumentu dán z důvodů komerčních nebo jiných.

i) `dcterms: type`

V tomto poli může být uvedena informace o druhu vydaného rozhodnutí v souladu se schématem. Automatická hodnota pole je „judicial decision“, která jej odlišuje od jiných dokumentů.

3. Každý dokument, který je případem rozsudku, může rovněž obsahovat tato metadata:

a) `dcterms: title`

Toto pole (název) nesmí být opakováním jiných polí. Přednostně by měla být použita jména stran nebo zástupný název věci v souladu s vnitrostátní praxí a pravidly na ochranu údajů.

b) `dcterms: subject`

Toto pole (předmět) je použito k označení právní oblasti. Mělo by obsahovat jednu nebo více položek ze schématu obsahujícího hodnoty pro občanské právo, obchodní právo, rodinné právo, insolvenční právo, mezinárodní právo soukromé, trestní právo, právo EU, správní právo, daňové právo, mezinárodní právo veřejné a ústavní právo a může obsahovat podrobnější popis právní oblasti.

c) `dcterms: abstract`

Toto pole obsahuje výtah nebo shrnutí případu, přičemž není jeho popisem, klasifikací nebo výkladem.

d) `dcterms: description`

Toto pole obsahuje popisné prvky, buď ve formě klíčových slov nebo nadpisů.

e) `dcterms: contributor`

Jména soudců, generálního advokáta nebo jiného zúčastněného personálu.

f) dcterms: issued

Datum zveřejnění tohoto případu dokumentu obsahujícího rozhodnutí. Datum musí být zapsáno v souladu s ISO 8601.

g) dcterms: references.

i) Odkazy k jiným (právním) dokumentům.

1. Pokud odkazují tyto k dalším vnitrostátním rozsudkům, musí být použit ECLI, má-li dokument, na který je odkazováno, ECLI, pokud ne, měl by obsahovat jiné odkazy.
2. Jedná-li se o odkazy k právním nástrojům EU, musí být použito číslo CELEX.
3. Jedná-li se o odkazy k vnitrostátním právním nástrojům, rozsudkům, které nemají ECLI nebo akademické literatuře, měly by být použity dostupné URL nebo jiné systémy identifikace.

h) dcterms:isReplacedBy

Je-li ECLI jednou vydán, musí být trvalý. Přechodování je však nevyhnutelné v případě administrativních chyb nebo v případě, je-li ECLI přiřazen rozhodnutím, která byla dříve označena kódem soudu XX (v souladu s § 1, písm. c) vii). V případě takového přechodování musí být v tomto poli zapsán nový ECLI. Toto pole nesmí obsahovat žádné jiné druhy informací.

4. Všechna metadata v tomto paragrafu, která nemají pevný formát nebo která nevycházejí z určitého schématu, musí mít jazykový atribut.

3. O vnitrostátním provádění

3.1 Vnitrostátní koordinátor ECLI

1. Každý členský stát používající ECLI musí jmenovat vládní nebo soudní organizaci jakožto vnitrostátního koordinátora ECLI. Pro jednu zemi nesmí být více než jeden koordinátor ECLI.
2. Vnitrostátní koordinátor ECLI nese odpovědnost za:
 - a) seznam soudů, které mohou mít kód uvedený v § 1 odst. 1 písm. c) a § 2 odst. 2 písm. c);
 - b) schéma druhů dokumentů uvedené v § 2 odst. 2 písm. i)

3. Vnitrostátní koordinátor ECLI by měl zveřejnit na webové stránce ECLI, jak je stanoveno v § 4, informace popisující způsob vytvoření pořadového čísla.

Stávající vnitrostátní systémy identifikace judikatury by měly být, v co nejširším rozsahu, zapracovány v ECLI. Pravidla týkající se formátu uvedené v § 1 však musejí být dodržena.

3.2 Provádění

1. Vnitrostátní provádění ECLI je odpovědností vnitrostátní, bez ohledu na možnou dostupnost evropského financování.
2. Soudy v rámci jedné země se mohou do systému ECLI zapojit v různou dobu.
3. ECLI by rovněž měl být používán v rámci obsahových částí vlastního rozsudku, čímž by usnadnil použití odkazu.
4. ECLI by měl být použit u všech rozsudků, které jsou vydány, a nikoliv pouze u rozsudků, které jsou zveřejněny na webových stránkách justice.
5. ECLI může být přiřazen historickým rozsudkům.
6. Na vnitrostátní úrovni by mělo být přiřazování ECLI organizováno v rámci zvláštní služby, v souladu s pokyny evropského rámce interoperability.

4. Webová stránka ECLI

1. Měla by být zřízena webová stránka ECLI; tato webová stránka by měla být součástí portálu evropské e-justice.
2. Tato webová stránka by měla obsahovat:

- a) informace o formátu a použití ECLI. Pokud jde o formát, měla by obsahovat:
- i) pravidla týkající se formátu, jak jsou uvedena v § 1.
 - ii) (odkaz k) seznam(u) zkratk zúčastněných zemí.
 - iii) seznam uvádějící u každé země zkratky používané účastníky se soudy. Názvy soudů by měly být přeloženy do všech jazyků, v souladu s mnohojazyčným „thesaurem“ názvů organizací zřízeným k používání v rámci portálu evropské e-justice a s hyperlinkovými odkazy k popisu těchto soudů, jak je uvedeno na portálu evropské e-justice, jsou-li k dispozici.
 - iv) popis pravidel týkajících se formátu pořadového čísla dle zemí (je-li k dispozici).
 - v) technické informace.
- b) informace o dostupnosti metadat, jak je uvedeno v § 2.
- c) informace o vnitrostátních koordinátorech ECLI: jejich roli a odpovědnosti, avšak rovněž kontaktní informace u každé země.
- d) webová stránka by měla nabídnout přístup ke společnému vyhledávacímu rozhraní, jak je uvedeno v § 5, poté co bude k dispozici.

5. Vyhledávací rozhraní ECLI

1. Mělo by existovat společné vyhledávací rozhraní pro vyhledávání vnitrostátní judikatury podle ECLI (a některých) metadat, jak je uvedeno v § 2. Zavedení ECLI a společného souboru metadat nesouvisí s dostupností vyhledávacího rozhraní.
2. V souladu s akčním plánem pro evropskou e-justici by mělo mít rozhraní decentralizovaný charakter: na evropské úrovni by se neměla vytvářet žádná databáze; bude poskytnuta pouze možnost pro vyhledávání ve vzájemně propojených vnitrostátních databázích nebo webových stránkách.
3. Evropská komise odpovídá za fungování vyhledávacího rozhraní po technické stránce.
4. Pro koncové uživatele musí být vyhledávací rozhraní ECLI dostupné prostřednictvím webové stránky ECLI, ačkoli nemusí být její nedílnou technickou součástí.
5. Evropská komise musí poskytnout webovým aplikacím náležitě popsané rozhraní k připojení k vyhledávacímu rozhraní. Evropská komise musí rovněž poskytnout vnitrostátním koordinátorům příslušný mechanismus pro aktualizace seznamu soudů a pro zveřejnění informací týkajících se formátu systémů pořadového číslování.
6. V případě zneužití či nevhodného chování si Komise vyhrazuje právo odepřít organizaci právo připojení k vyhledávacímu rozhraní.
7. Na adrese <https://e-justice.europa.eu/ecli/> musí být k dispozici resolver s tím, že zadaný ECLI po této adrese ukáže dostupná data k tomuto ECLI prostřednictvím vyhledávacího rozhraní.

6. ECLI v rámci EU

1. Koordinátorem ECLI pro EU je Soudní dvůr.
 2. V příloze se „zemí“ nebo „členským státem“ příslušně rozumí „EU“.
-